

BORGINON, Gustaaf (Pamel-Roosdaal 28 februari 1852 – Pamel-Roosdaal 15 oktober 1922). Neef van **Hendrik Borginon**.

Volgde komend uit een verfranst midden middelbaar onderwijs aan het college te Edingen op de **taalgrens**. Daarna studeerde Borginon geneeskunde aan de Katholieke Universiteit Leuven waar hij in 1875 promoveerde; met verdere specialisaties te Wenen, Parijs, Edinburg en Londen. Hij vestigde zich in 1877 als arts in het Brusselse en bleef bedrijvig op wetenschappelijk gebied. Hij speelde een belangrijke rol in het artsensyndicalisme en werd secretaris en erevoorzitter van de *Fédération médicale belge*; hij was tevens van 1894 tot 1900 lid van de Provinciale Geneeskundige Commissie.

Borginon speelde een belangrijke rol in de **flamingantische vleugel** van de **katholieke partij**. Hij was provincieraadslid (1884-1888), gemeenteraadslid in Schaarbeek (1895-1912), volksvertegenwoordiger voor het arrondissement Brussel (1912-1919). Mede onder invloed van zijn familie en schoonfamilie **Lindemans** had hij een bijzondere aandacht voor onderwijszaken.

In 1908 behoorde Borginon tot de ondertekenaars van het *Vertoogschrift der katholieke Vlamingen aan de bisschoppen*, een vertoogschrift waarin het recht op Nederlands **onderwijs** werd uitgesproken. Toen in 1912 de Katholieke Vlaamsche Bond in het arrondissement Brussel moest plooiën voor de francofone druk uit de hoofdstad kreeg hij de onverkiesbare veertiende plaats toegewezen, ook al was hij bestuurslid van de katholieke kiesvereniging en lid van het hoofdbestuur van de **Katholieke Vlaamsche Landsbond**. De flaminganten van het arrondissement, waaronder zijn neef Hendrik, **Staf de Clercq** en een groot deel van de parochiegeestelijkheid op het platteland, mobiliseerden zo massaal dat hij toch verkozen raakte dankzij een achtduizendtal voorkeurstemmen. In het parlement viel hij op door zijn interventies op Vlaams gebied. In 1913 bewees Borginon dat er in het Belgisch leger méér Vlamingen dan Walen werden gestraft, weggezonden of vluchtten en dat dit verklaarbaar was door de miskennis van hun taal en de daaruit voortvloeiende behandeling. In 1914 zou hij terugkeren naar zijn geboortestreek.

WERKEN: *La question de l'Université flamande à l'Association catholique de Bruxelles*, 1911.

LITERATUUR: H.J. Elias, *Geschiedenis van de Vlaamse Gedachte*, IV, 1965; – *Uit het archief van Frans van Cauwelaert 1. Gedenkschriften over de Vlaamse Beweging en de Belgische politiek 1895-1918*, met inleiding en aantekeningen van R. de Schryver, 1971.

GASTON DURNEZ* EN LUC VANDEWEYER